

mercantils que asseguruen metge i subsidi, s'ajupiran a les exigències econòmiques que per elles representaria acceptar les bases de la vostra Mutualitat? No veieu, sant cristià, que la majoria de les existents són d'aquelles que, el doctor Bunge, de l'Argentina, en diu falses Mutualitats i falses Companyies que tenen la finalitat secreta que porta en si tot negoci especulatiu? Fixeu-vos solament amb els reglaments de dites Companyies, que exclouen del cobrament un sens fi de malalties, i vos espantarà el considerar l'engany que pels associats inconscients representa aquell segur que ells creuen que els salva totes les misèries de la malaltia.

Dr. B.—Sé, perfectament, les resistències que hom trobaria per a implantar, de cop i volta, millores tan radicals com les que jo proposo; sé, també, que Mútues i Companyies hi han que cap fi altruista els guia i si solament l'afany de diners, assimilant, així, la salut dels malalts, amb la matèria especulativa talment com si es tractés de mongetes, bacallà o civada; he vist, i m'han indignat, la sèrie de reglaments de Companyies i Mútues que, si voleu, no paguen gairebé res; però, també sé, que si la classe mèdica catalana, o millor barcelonina, se'n capacita i en fés una qüestió de benestar econòmic d'immediata solució i treballés com un sol home, les Mútues i Companyies acceptarien el nostre punt i procurarien acomodar la seva hisenda per a complir el que els metges justament reclamessin.

Dr. A.—Tant direu, que m'inclinaria a donar-vos la raó si no juguéssim amb fantasmes capaçs, segons vós, de fer utopies. No demaneu pas poc, amic; res menys que la unió conscient, capacitada i disciplinada de la nostra classe, per a resoldre d'una vegada per a sempre el problema econòmic més gran que tenim enfront. És quelcom impossible, car s'ha de tenir en compte que en tota col·lectivitat, i la mèdica no és una excepció, podran, els que se'n preocupin, ésser minoria, plantejar un problema de capital importància i, amb llur exposició davant dels companys,

d'una forma frapant i recixida, podran aconseguir arrossegar la massa presa d'un entusiasme inconscient, no per manca de capacitat comprensiva, sinó per excès de mandra, i serà possible, com deia, donar una sensació de cosa forta i imperativa; però, amb llur pecat original que la feu créixer en uns instants, fa possible d'ésser malmenada per qualsevol emboscada amb males idees i pitjors fins, sempre inconfessables. Per això m'extranya que vós, que sou experimentat en el tracte amb les col·lectivitats, confieu amb llur acció conscient, disciplinada i continuada, cosa que jo la crec impossible.

Dr. B.—Encara que així sia, convindreu amb mi que la matèria és qüestió que es presta a fer adictes tots els companys que la coneguim. Escolteu, sinó, una mostra del que jo diria a dos, sis o deu companys que volguessin atendre'm.

Els diria: A Barcelona hi han varies Companyies de segurs per malaltia que sumen un nombre respectable de mils associats que, mitjantçant la quota estatuida, cobren quan estan malalts un subsidi i tenen dret a metge per l'assistència llur. D'aquests milers, tots cobren el subsidi, però no tots reclamen l'assistència del metge, perquè en prefereixen un altre que pagaran amb el seu peculi. Aquestes Companyies afavoreixen la classe nostra donant unes pessetes al malalt perquè pugui cobrar. Causen un perjudici al soci, perquè, brindant-li un metge que no és de la seva confiança, el posen en situació de renunciar un dret que li costa un dispendi al substituir-lo per cobrir la necessitat. I perjudiquen la nostra classe, en general, quan els companys contractats per les Companyies entren en funcions; en primer lloc perquè sempre éssent poc retribuït el treball que fan, resten ingressos a l'haver comú, i, en segon lloc, perquè treuen a l'exercici lliure de la medicina tots els socis que, de grat o per força, han d'acceptar els serveis sistematitzats i personalitzats que els ofereixen. Hi han, també, més de 50,000 afiliats a les diferents Mutualitats existents, que causen semblants perjudicis a la clas-